

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΑΣ

Ποιητικό πρωτόλειο Βασιλούδη Ολυμπία
Ψηφιακές αποτυπώσεις, Καστανάς Δημήτριος,
Νούλη Κατερίνα
Εποπτεία έργου: Θανασούδα Ευαγγελία ΠΕ02
Υποδιευθύντρια Γυμνασίου Νιγρίτας

ΝΟΣΤΑΛΓΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΑΛΙΕΣ ΚΑΛΕΣ ΜΕΡΕΣ ,
ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΣΑΜΕ ΝΑ ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΜΕ
ΧΑΜΟΓΕΛΟ

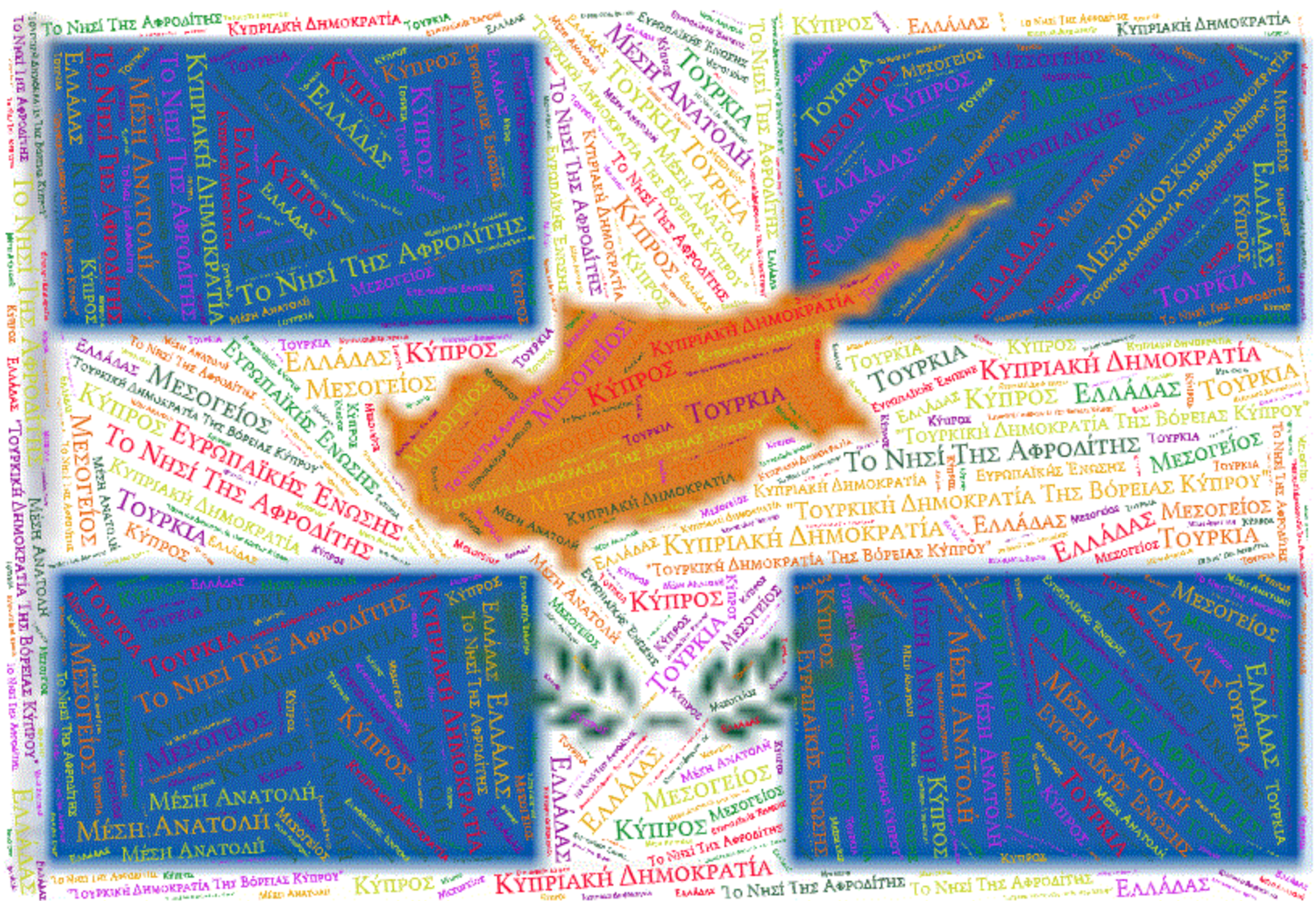
Τώρα... μέσα κλεισμένοι, νιώθουμε το σπίτι μας
σαν κλουβί

Αχ, να μπορούσαμε ξανά να γυρνούσαμε τον
χρόνο πίσω δίχως ίχνος απειλής να ξεπροβάλει
μπροστά μας

Μπορούμε να κάνουμε τόσα πολλά πράγματα
Αρκεί να κάνουμε ένα βήμα μπροστά
Αλλά πρώτα πρέπει
Να απελευθερωθούμε από τον φόβο μας
Πάντα θα λέμε 'μπορούμε'
Ακόμα και με δάκρυα στα μάτια
Αχ, να σου 'να πατρίδα ελεύθερη ξανά!
Θαλασσοκράτορες του Αιγαίου πελάγους
Ήρθαν να πάρουν
Την ιδιοκτησία του κράτους
Πρώτα Μυκηναίοι μετά οι Φοίνικες...
Μια σειρά κατακτητών που ακόμα συνεχίζεται

Στα όνειρα μου
Πάντα θα βρίσκω στον δρόμο μου σε εσένα
Ίσως να είναι μία καινούρια ιδέα
Ένα καινούριο αίσθημα
Ίσως ένα δυσάρεστο νέο
Παρόλο αυτά
Εγώ τον κόσμο μου θα φτιάχνω
Από αναμνήσεις χαραγμένες στην καρδιά
Μακάρι να ήσουν πάντα δίπλα μου
Αγαπημένη μου πατρίδα
Οι σκέψεις μου συνέχεια θα με σκοτώνουν
Προσπάθησα να μην σκέφτομαι
Αλλά τελικά η σιωπή
Ήταν κι αυτή φονιάς

...Έπειτα, Ασσύριοι
Πανίσχυροι επιδρομείς
Κατάρτι άνοιξαν και φόρα
Προς την Κύπρο πήραν
Γεμάτη πλούτο και χαλκό
Η Κύπρος μας
Φοβάται αυτόν τον λαό
Εισβάλλουν και μας κατακτούν ...
Έβλεπες από μακριά να πλησιάζουν
Το κόκκινο πανί τους πάνω
Και πλοίο γεμάτο ναύτες δυνατούς

Και ίσα που ησυχάσαμε
Ξεπροβάλλουν κι άλλοι εχθροί
Σαν τις ηλιαχτίδες του ήλιου
σε κάθε ανεπιθύμητο σημείο
7^{ος} και δύσκολος αιώνας
Ιστορίες πολλές άκουσα
Σαν κι αυτής της εποχής
Καμία
Δύσκολα χρόνια
Δύσκολες εποχές

Είναι καλό να εξαφανιστείς για λίγο
Μέχρι να αποκτήσεις το δικίο σου ΞΑΝΑ
Μάλλον δεν έγιναν για το ωραίο τέλος
Αλλά για την ωραία ιστορία
Δεν θα μπορούσε κανείς να ξεχάσει
Το 1489
Χρονολογία εισβολής των Βενετών
Χρονολογία εξάντλησης του λαού μας

Ή την πρώτη εισβολή των Βρετανών
‘1878’

Με τα χρόνια , τα παιχνίδια άλλων λαών
Γινόταν η αιτία εξουθένωσης του λαού
Όλα αυτά για ένα κομμάτι Γης
Για ένα ακόμα στολίδι στο δέντρο
Για μία κατάκτηση
Για ένα δάκρυ του καθένα από εμάς

Κι αν κάποτε, πατρίδα μου,
Νιώσεις απογοητευμένη
Είναι φυσιολογικό να κλάψεις
Αν σε σκοτίζουν πολλά στο μυαλό
Να θυμάσαι ...
Τα σύννεφα βρέχουν ...επίσης
Όταν τα πράγματα γίνονται βαριά

